

ЦЕНТР
ДОСЛІДЖЕННЯ
СУСПІЛЬСТВА

вих. №14ів-42
від 8 липня 2014 р.

Київському міському голові — голові КМДА
Віталію Кличку
01044, вул. Хрещатик, 36

Звернення

Відповідно до Закону України "Про звернення громадян" прошу розглянути можливість впровадження у місті Києві нічних маршрутів міського громадського транспорту. Про результати прошу повідомити мене у встановлений законом термін за адресою [REDACTED] а також на електронну скриньку [REDACTED].

Мушу зазначити, що представники попереднього керівництва КМДА, зокрема й очільник пан Бондаренко та його заступник пан Костюк говорили про неможливість впровадження нічних маршрутів громадського транспорту, посилаючись на експеримент, проведений у навесні 2011 року, коли було запущено автобусний маршрут №9 від Південного залізничного вокзалу до Міжнародного аеропорту "Київ" (Жуляни). Ним користувалося дуже мало людей, тому невдовзі нічний маршрут скасували. Мушу зазначити, що цей експеримент є невдалим. Його висновки не можуть враховуватися при прийнятті рішення про впровадження у місті Києві нічних маршрутів громадського транспорту. Потрібен не один маршрут, а комплексна система нічних маршрутів, які охоплюватимуть все місто. Потрібно провести велику інформаційну кампанію, розповсюдживши серед мешканців інформацію про нічні маршрути. Потрібно, щоб ці маршрути курсували чітко за графіками руху, а графіки відправлення з кожної зупинки були опублікованими в інтернеті і розміщеними безпосередньо на зупинках. Для того, щоб робити які-небудь висновки про доцільність чи недочільність таких маршрутів потрібно, щоб вони стабільно курсували на протязі півроку або року: це мінімальний термін, за який мешканці зможуть змінити свої звички, а заклади змінити свої графіки роботи. У разі недотримання цих вимог експеримент приречений на провал, як це сталося з маршрутом №9. Він курсував від вокзалу до аеропорту, покриваючи лише один район, а не все місто, тому число його потенційних пасажирів було падто малим. Більше того, в час, коли маршрут було впроваджено, аеропорт Жуляни приймав недостатню кількість нічних рейсів: в певні дні було один-два таких рейси, у більшість днів їх не було взагалі, тож маршрут не мав навіть потенційних пасажирів. Та

навіть якби були рейси, абсолютно незрозумілим залишається, навіщо тхнім пасажирам їхати на залізничний вокзал. Це могло бути потрібно хіба некиянам або людям, які живуть за маршрутом слідування (але таких небагато). Натомість більшості пасажирів цих рейсів потрібно було дійти додому, а їхній дім міг бути розташований на абсолютно протилежному кінці Києва; і маршрут до залізничного вокзалу їм аж ніяк не допомагав. Тому що від залізничного вокзалу їм всеодно потрібно було їхати на таксі. Незрозуміло тільки, навіщо для цього їхати до вокзалу, якщо таксі можна викликати і з аеропорту. Це свідчить про те, що експеримент був відверто невдалим і непродуманим, відтак робити на його основі висновки про непотрібність у місті Києві нічних маршрутів громадського транспорту немає жодних підстав. Прошу врахувати це при опрацювання моєго звернення.

Іван Вербицький,
Центр дослідження суспільства

8 липня 2014 року

info@cedos.org.ua
www.cedos.org.ua

Центр дослідження
суспільства 04071,
Київ-71, д/с 98

(044) 417-00-17
(факс) (044) 417-31-71

www.facebook.com/
CentreForSocietyResearch